

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologiæ Moralis

Busenbaum, Hermann

Monasterii Westphaliæ

Cap. III. De Suspensione & Degradatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40957

nescias esse hæreticum, vel tractare de religione,
*Laym. n. 4. v. Sanch. l. 2. mor. c. 10. & l. 9. de mat.
d. 32.*

VIII. Non excusatur is, qui librum vel in alie-
na domo vel alieno nomine, vel animo non le-
gendi habet. Item nec is, qui affirmat non esse
pravum, non esse exurendum. Item qui impedit
ne comburatur, qui disputationis causã defendit.
Ita *Bon.* qui tamen excusat eum, qui laudat sty-
lum, vel ingenium authoris, vel bonam doctri-
nam, quæ in eo est, sed non quatenus in eo est:
v. g. si dicas, hic liber esset bonus, si non haberet
hæresin; quia talis non defendit. *v. Lay. l. c. Bon.
d. 2. q. 5. p. 4.*

CAPUT III.

De Suspensione & Degradatione?

DUBIUM I.

Quid sit Suspensio, & quotuplex, & unde
dignoscendum, qualis, & quari-
ta sit?

R. Esp. I. Suspensio est censura, qua Clericus fun-
ctiones aliquas Ecclesiasticas exercere prohi-
betur, *vid. Bon. d. 3. pag. 2. Laym. l. 1. ir. 5. p. 3. c. 1.*
Unde resolves.

I. Solus Clericus potest suspendi.

II. Suspendere possunt, qui possunt ferre cen-
suras,

III. Ex

III. Ex genere suo, & nisi parvitas materiae excuset, est peccatum grave, exercere actum per suspensionem prohibitum: unde & irregularitatem inducit. Si tamen suspensus toleratus se non ingerat in tales functiones, sed ab aliis propter utilitatem requiratur, probabiliter non peccat, cum alii licitè requirant. Imò et si nominatim sit denunciatus & non toleratus, alii tamè non tenentur sub mortali eum vitare, nisi censeantur cooperari actui, à quo suspensus est: unde audire eius Missam, non erit peccatum, (saltem mortale) si non inservias. Ita probabiliter *Avila. Henriq. Suar. Sayr.* apud *Bon. d. 3. p. 4. n. 4.* etiam *Lay. l. c. c. 1. n. 7.*

IV. Suspensus non toleratus invalidè absolvitur; quia non habet jurisdictionem.

Resp. II. Suspensio. 1. alia fertur ad certum tempus, quo elapso expirat, alia fertur absolutè, seu indefinitè, manetq;, donec per absolutionem tollatur. 2. Alia est ab officio, sive id sit ordinis, sive jurisdictionis: alia à beneficio: alia ab utroque. 3. Suspensio ab officio, vel est à toto vel à parte tantum, scilicet à functione ordinis, vel jurisdictionis. Item suspensio beneficii, vel est à beneficio absolutè, vel à quibus tantum functionibus, eius ratione competentibus, *Laym. Bon. l. c.*

Resp. III. Quantitas & qualitas suspensionis, colligi debet ex verbis, quibus fertur. Quae utpote in re odiosa, non ampliùs sunt extendenda, quàm proprie accepta significant. Unde resolves.

I. Suspensio absolutè, & in toto, prohibetur omne exercitium ratione officii proveniens, tam ordinis, quàm jurisdictionis, & consequenter non potest

potest celebrare, nec validè excommunicare, beneficia conferre; &c. Suspendus verò à parte beneficii determinata, v. g. ab ordine tantùm, vel juris dictione, privatur tantùm illius officii functionibus. Unde Episcopus v. g. à jurisdictione suspendus, etsi non possit excommunicare, absolvere, delegare, &c. potest tamen exercere actus ordinis, ut consecrare templa, ordinare, &c. *Bon. l. c.*

II. Suspendus à certa functione Ordinis, v. g. à Sacramentorum administratione, non est suspendus à sacrificio. Similes suspendus ab ordine, potest nihilominus conferre primam tonsuram; quia non comprehenditur sub ordine. *Bon. p. 2. n. 6.*

III. Suspendus ab officio simpliciter, non intelligitur suspendus à beneficio, seu fructibus eius. Debet tamen per alium supplere, qui per se nequit, ut fructus percipiat, *Bon. n. 10. ex Nav. Suar. Henriq. Fill. &c.*

IV. Suspendus ab ordine non videtur suspendus à beneficio; quia beneficium non fundatur in ordine. *Bonac.* tamen dicit, indirectè suspendi à fructibus eius; quia dum non potest facere officium, non potest percipere fructus, *v. n. 5.*

V. Suspendus à beneficio, etsi hoc ipso intelligatur suspendus à recipiendis fructibus eius, non tamen ab officio, sive jurisdictionis, sive ordinis, etiam quod illi ratione ipsius beneficii competit. Unde tenetur legere Horas, & cetera onera beneficii præstare, licet fructibus non fruatur: hoc enim debet sibi imputare. Non tamen privatur commodo, quod provenit ex anniversariis stipendiis

pendiis Missarum, nec eo, quod datur propter
onus personale Clerici: quia non sunt fructus be-
neficii. Secus est de distributionibus quotidianis;
licet ex his vel aliis beneficii fructibus possit ali-
si aliunde sustentari nequeat, *Bon. l. c. n. 12. Sa. r.*
Suar. Fill. & c.

VI. Suspensus à beneficio potest nihilominus
eligere, præsentare, conferre beneficium: quia et-
si hæc jura competant illi ratione beneficii, illi
tamen actus non sunt beneficii præcisè ut sic, sed
potius officii & jurisdictionis, *ibid.*

VII. Suspensus à beneficio, vel ordine absol-
tè, & sine addito, intelligitur suspensus ab omni
beneficio, vel ordine, nisi aliunde aliud constet.
ibid. n. 8.

VIII. Suspensus absolutè, intelligitur ab of-
ficio & beneficio, *Lay. c. 1. n. 2.*

IX. Suspenso Capitulo, vel Conventu, non cen-
sentur suspensi singuli, nisi sint in culpa, ait *Sa. r.*
Suspensio & Lay. l. c. 2. n. 3.

X. Si Prælati solo verbo dicat Sacerdoti, su-
spendo te, v. g. à celebratione, videtur esse simplex
tantum prohibitio, non censura: quia hæc licet
non fertur, nisi scripto. Prælati autem non de-
bet præsumi velle peccare, nisi aliud constet de
eius intentione, aut nisi religio habeat privile-
gium, absque scripto ferendi censuras,

v. bon. de censuris in communi,
d. 1. q. 1. p. 7.

DUBIUM II.

Qua sint suspensiones in particulari, & quis ab eis possit absolvere?

Resp. I. Suspensiones Juris communiore sunt sequentes.

I. Clerici ipso jure suspensi sunt. 1. Recipientes ordines sacros ab alieno, vel à proprio, in aliena diocesi, vel sine ætate legitima, aut dimissorii, aut titulo, vel extra tempora, aut non servatis interstitiis, vel per saltum, vel in censura, vel denique post matrimonium ratum: qui omnes suspensi sunt ab executione ordinum, nisi fecerint absque dolo: & si Ordine utantur, fiunt irregulares. 2. Excommunicans, suspendens, aut interdicens sine scriptura, & causæ expressione, est suspensus per mensem ab ingressu Ecclesiæ, nisi sit Prælati regularis. 3. Clerici scienter eligentes Episcopum, vel Parochum indignum, suspenduntur à beneficiis biennio. 4. Ordinans & ordinatus simoniace, est suspensus ab ordinibus. 5. Parochi jungentes sponfos alterius Parochiæ sine licentia. 6. Gravantes alienis debitis Ecclesiis sibi commissas. 7. Occupantes bona vel census Ecclesiæ, beneficii, vel alterius pii loci. 8. Sodomiam exercentes, simoniaci, provocantes ad duellum, vel acceptantes, raptores vel præbentes auxilium. 9. Disputantes in alterutram partem in coetu virorum ac mulierum, de immaculata Conceptione B. Virginis. 10. Visitantes, si accipiant pecuniam vel munera:

qui

qui si sint Episcopi, suspensi sunt ab ingressu Ecclesie, si inferiores Episcopo, ab officio & beneficio, usque dum restituant duplum, II. Judex Ecclesiasticus (non Episcopus) qui facit iniuriam contra iustitiam, & conscientiam parti litiganti, v. *Bon. d. 3. p. 5.*

II. Religiosi. 1. Apostatae recipientes ordines in apostasia. 2. Admittentes ad professionem, ante annum probationis peractum. 3. Non utentes habitu, & vestitu, modo sibi prescripto. 4. Introducentes mulieres in Monasteria.

III. Episcopus, 1. Ordinans non subditum, suspensus est à Pontificalibus per annum: ordinans verò iavitu[m] suspensus est per annum à celebratione. 2. Admittens resignationes, contra formam prescriptam. 3. Intrans monasteria Monialium sine necessitate, v. *Fill. 2. 17. c. 5.*

Resp. II. Præter has suspensiones aliæ sunt ab homine. quæ sint graves, requirunt culpam mortalem, v. g. ut quis suspendatur ab omnibus actibus sui officii, vel fructibus unius anni. Potest tamen aliquis ob peccatum veniale privati uno actu, v. g. eligendi.

Resp. III. Habens Episcopalem auctoritatem potest absolvere à suspensione non reservata; & communiter religiosi ex privilegijs possunt absolvere ab omni suspensione in foro conscientie: & Episcopus potest absolvere ab omni suspensione juris, si Sedi Apostolicæ specialiter reservata non sit, *Lay. c. 4. n. 2. ex Nav. Suar. &c.* Imò etiam ab hac, si proveniat ex delicto occulto, & non deducto ad forum contentiosum, *Bon. d. 3. p. ult. ex Trident. sess. 24. c. 6.*

DUBL.

DUBIUM III.

Quid sit depositio & degradatio, à quo,
& ob quam causam fieri
possit?

Subjici solent Suspensioni Depositio & Degradatio (etsi censuræ non sint, ut dictum est cap. 1.) ob similitudinem, quam habent cum suspensione, cum utraque sit ab Ecclesiastico ordine, aut beneficio. Differunt autem à suspensione, quod illæ auferant ipsum jus radicale, & titulum beneficii, idque in perpetuum: suspensio non item: Porro depositio genericè accepta, alia est verbalis, quæ absolutè depositio dicitur: alia Realis, quæ dici solet degradatio.

Resp. I. Degradatio est privatio executionis officiorum, & beneficiorum simpliciter & intoto, & absque spe restitutionis, facta cum certa solemnitate, & privatione privilegii Clericalis, tam Canonis, quàm fori, ita ut sæculari curiæ subdatur.

Dixi, *Executionis*: quia ordo ipse non potest tolli. Interim degradatus tenetur ad votum castitatis, si fuit in sacris, & ad Horas, nisi has fortè pœna, ad quam damnatur, v.g. tiremes, vel aliud impediatur.

Resp. II. Depositio verbalis est similis privatio, sed sine solemnitate dicta, & relicto utroque privilegio, Canonis & fori.

Resp. III.

Resp. III. Clerici possunt degradari à suo Episcopo, sed non ab inferioribus illo: deponi tamen possunt ab eodem per Vicarium.

Resp. IV. Depositio fieri potest in casibus iure expressis, & delictis: non tamen nisi gravioribus, arbitrio iudicis. Ubi notat *Laym.* crimen debere esse enorme, id est, unum ex maximis. Degradatio similiter fieri potest in casibus tantum gravissimis, quales sunt v.g. crimen hæresis manifestum, falsatio literarum Apostolicarum. Sodomia frequentata, gravis calumnia proprio Episcopo interrogata, v. *Laym. hic c. 5. & Fill. t. 18, c. 8.*

CAPUT IV.

De Interdicto

DUBIUM I.

Quid sit & Quotuplex?

Resp. Est censura Ecclesiastica, prohibens divinum officiorum, sacramentorum aliquorum, & Ecclesiasticæ sepulturæ usum, quatenus talis est. Quod addo, quia excommunicatio eodè privat, quatenus est communicatio cum fidelibus: suspensio verò propriè non illum usum, sed exercitium potestatis Ecclesiasticæ impedit. *vid. Laym. l. 1, t. 5, p. 4, c. 1. Bon. d. 5, p. 1.*

Resp. II. Interdictum dividitur I. In locale, quod immediatè locum afficit; & in Personale, quod immediatè afficit personas; & Mixtum, quod immediatè